

SZEGERI HIRADÓ.

88-ik szám.

Csütörtökön, öszutó (november) 1-én 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságuta, Geislerlele ház, 872. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burgér Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozfordással: Egész évre 6 frt., — félre 3 frt., — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 frt., — félre 4 frt., — évnegyedre 2 frt. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasas petitor egyszerű hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Pélyegül minden egyes bejelentésért 30 ujkr. A nyílttérben a háromhasas petitorig tasi díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéshez címezendők.

Viszontlátás.

Noha nem tartják illőnek, ha valaki magáról beszél, vagy éppen magáról ír, de polgársaim nemese érzelmei késztetnek, hogy annymányban azok rám vonatkoznak, magamról beszélek.

Legszebb diadal az, melyet a szellem vív ki magának; a szellem, mely a jog alapján az igazság megdönthetetlen lobogója mellett küzd mindenha.

A szellem ily diadalának nevezhetjük azon állapotot, mely több bajtársamával az én szabadságomat is visszaadta.

Szívem tuládrát éreményi késztetnek, hogy szójak nem a számízésben töltött keserű napokról, nem a tavullét kinteléséről, hanem azon honférényekről, melyeket terhes állapotom nem annyira szült, mint napvilágra hozott.

Az ősök szent vérén szerzett hon földére, édes enyém körbe visszatérve, hálára kell, hogy emeljem szavamot; hálára azok iránt, kik súlyos sorsomon könnyíteni akartak; kik családom és magam biztosításával az anyagi gondok legstúlyosbájától lelkeket fölmentették.

A csongrádmegyei gazdasági egyet, mely nem csak a szükség pillanatában felém nyújtotta védő karját, hanem hosszabb időre is biztosította létemet; Szeged város nemese éremű tanácsa és bokros éremű községválasztmánya, melyek szabadságom visszanyerésén oly buzgón fáradoztak; e nagy és derék város lakói, kik megérkezéseimkor oly megindító jelet adták részvételeknek — mind fogadják a honért forrón érő szívem legbensőbb köszönetét.

Első és legnagyobb hálám a közhaza összes népét, édes nemzetemet illeti, melynek hatalmas akaratnyilvánítása a szabadságom visszanyerésével kapcsolatban lévő intézményeket eredményezte.

Ha lehetséges volna, hogy honfisziv a legválságosabb percekben a rámért télen-ségnek öröndhessen; ha lehetséges volna, hogy a száműzött hona földétől eltávolításban gyönyörködjék; ha lehetséges volna, hogy családapa nőjétől, gyermekétől, anyjától, testvérétől elszakaszta, szomorúságot ne érezzen lelkében; ha mindez lehetséges volna mondom, úgy a rám mért balságerít áldanám sorsomat, mely annyi szívbarágot, annyi lélekrokont adott nekem.

Amily keserű volt az elválás szomoru perce, oly örömteljes a viszontlátás édes órája, s ha valaha, oly visszatértem pillanatában éreztem, miszerint első és legszentebb kötelességem, hogy a közhaza közérdeke mellett életem minden óráját, munkásságom minden percét e város és vidék ügyének szentöljem. E kötelesség érzete érebetikkel van véssé szívembe s nincsen balság, nincsen körülmény, mely azt kioltassa belőle.

Hazának Istennek legszentebb áldása rajtunk és honfii törekvéseinken!

Kompeten Győző.

Alföldi viszonyok.

Gazdasági egyeteli közlöny.

A részvénydíjakat 1860-ik évre befizették.

Szegeden: Fötty János. Korda Benő. Mészáros Pál. Bokor József. Zombory Mihály. Lichtenberger Mór. Kugler János. Kátay György. Aichner Alajos. Terhes Sándor. Weiner Mór. Szarvady Vilmos. Ausländer Simon. Szántó Leander. Ausländer József. Ifj. Szabó Antal. Ifj. Kreutzberger Ferenc. Ausländer József. Tarnay Rudolf. Tóth Mihály. Szűcs Ferenc. Hódny Antal. Malatinszky Markus. Lefter Mihály. Privaty Pál. Bláz-Kovács József. Abraham József. Kárász Benő. Kárász Géza. Gabriel József. Krieger János. Szűcs József. Szűcs Sándor. Adler Ignác. Adler Lajos. Páma József. Zsoter Andor. László Mihály. Danis János. Weisz Jakab. Oszár János. Ifjabb Felmagyar Antal. Jenei Károly. Stranbert János. Ágácy Ferinánd. Várady Ignác. Bányhó József. Szilber Ignác. Kolb Antal. Rohrbach Antal. Pollák Vilmos. Máhrer Moric. Gál Mihály. Krik Sándor. Rónay János. Rónay István. Korda István. Tunesváry Antal. Karacsony László. Hertelendy József. Zelits István. Kohonczy Lipót. Mayrader Ágoston.

H.-M.-Vasarhelyen: Dózsa Péter. Beszedics Antal. Pápy József. Gosztonyi Sándor. Szomor Imre. Szomor Lajos. Mike Ferenc. Konstantin testvérek. Baranyi Péter. Szabó István. Buday Márton. Sallay Lajos. Fehérváry Ferenc. Bartha Sándor. Varga István. Kaszap Mihály. Dobosy Lajos. Pápy Daniel. Kovács Ferenc. Snyk Lénie. Simonides Antal. Stanius József. Krésvé Pál. Leoszl János. Resnyak Károly. Lengy József. Rétó Lajos. Keckeméty László. Bataki János. Meieries Mihály. Székely Károly. Kamocay Mihály. Blaskovics László. Lukács Ferenc. Engenthaler Ferenc. Zsollos Ferenc. Borovás Bálint. Kohn Emanuel. Fekete Odón. Pozsgay János. Juhász Pál. Gullai István. Szabó Mihály. Dús József.

(Folyt. köv.)

Még néhány szó a takarékpénztárakról.

Nagy örömmel és figyelemmel olvastam a „Szegei Híradó”-ban azon cikkeket, melyek alatt a házi istenségek legrégibb és legjótékonyabb megjelenésének, a tűznek jelképe (5) áll, azon jegy, mely a csillagászkok irataiban Vestát jelenti, a szűcs, házias, családi élet mindig hű védőjét, személyesítőjét.

Ama cikkeik ismeretlenekben is tisztelt írja, megemlékezett az egyszerű skót lelkészről Dunkáról, ki a takarékpénztári eszmét kigondolta és életbe léptette; és jól esett látnom, hogy nem egyik minidjárt egycsenes Klauzál Gábor hazánkfiára, ki a szeged-csongrádi takarékpénztárt segítette létre, hanem fölháználta az alkalmat és megemlékezett azon másik hazánkfia nevét és érdemét is, ki a takarékpénztárak nemese esemétjét Budapestre ültetvén át, méltán úgy tekinthető, mint a takarékpénztárak meghonosítója, mint azon méltán irigylendő eszköz, melyet az imádonddal gondviselés alkalmazott, midőn minket mindazon áldásokban részesíteni kívánt, melyek jól szervezett és jól ellenőrzött takarékpénztárakból egyesekre és a közönségre kiáradnak. E férő Págy Andrást, kit az Isten soha sem élthet addig, ameddig mi, kik e régi bajnokunkat mindig a közjó körül farnadni látjuk, ohajtanók. E férőnt illeti a nemzet halálja, mely késhebeti ugyan, de elmaradni, ezt mindazok után, mik dícsőtlőjeink iránt csak egy év óta is történtek, teljes bizonyossággal mondjuk, elmaradni a nemzet halálja nem fog.*

E sorok írja annyira természetesen találja a takarékpénztárak eszméjét, hogy nem kételkedik kimondani azon meggyőződését, miszerint elő-

*) Olvasnánk is már e tárgyban fölszólalásokat a lapokban. Indítványozza a nemzet halálát ne elgédgezzék ha lelkes fölszólalása elhangzottak látszik. A buza telen hó alatt lapanghat ugyan, de él!

vendőnek biszi az időt, mikor minden jórával községnek lesz, ha takarékpénztára talán nem is, de legalább fiókja.

A takarékpénztár azon intézet, mely egyedül képes ellenérmet készíteni a veszélyek ellen, melyekkel az ingó vagyonnak összehalmozódása egyes bankok és bankokr kezében az emberiséget fenyegeti. E veszélyek közt legáltalább azon rémteljes arány, melyben a vagyontalanság serge napról napra szaporodik. Ezt az arányt csökkenteni, az elszegényedést késleltetni, az önálló és független nem polgárok, hanem családok számát szaporítani, a szorgalom, merészet és okos gazdálkodás után gyűlt fölképezte forintokká, a forintokat tökévé növelni, a legkisebb tökéit is kamatoztatni, ezek a jól rendezett takarékpénztárak föladatai. E föladatak közt egy sines, mely kellelleg megoldatván, az egyesekre és a községre áldást ne árasztana.

Mindezeknél fogva örömet fogunk kezét minden háznáknál, ki a tapasztalatlan és sokszor nem ok nélkül bízalmatlan népet a takarékpénztárak jótékony voltára figyelmeztetni és filléreinek betételére bátorítani szives. Erre nézve nem lehet eléggé nem sajnálnunk azon balvéleményeket és előítéleteket, melyekkel rozslétk emberek a jöhisemző népet a takarékpénztárak hiteltől illetőleg eltölteni szokták. Így például 1859 tavaszán a pesti takarékpénztár csaknem ostromoltatott a felek által, mindenki azon lévő, hogy pénzt mihamarabb kikaphassa. És miért? Mert az a hír volt elterjedve, hogy a betett pénzeket el fogják venni. Annnyit pedig csak tudhatott volna a leg-egygyűbb is, hogy a betett pénzeket a takarékpénztár épületből elvenni lehetetlen, mert bisz a pénz, amint begyűl, tülstént megint ki is adatik, ami ki nem adatik, az mindössze is nem sok, és nem az egyes betevők többe, hanem az intézeté.

A takarékpénztár a természet példájára működik, csöndesen és jótékonyan. Mint a természet összegyűjti a csöppeket folyamává, tóvá, tengerre, hogy öntözze esatorná, eső és harmat képeben oda juttassa, hol ezer meg ezer élet e csöppek nyomán feleldezik és épül: úgy készíti a takarékpénztár a szegény családok, napzámosok, segédmunkások és kisgazdák fillereiből azt, mire nálunk egyiránt szorol a földművelő és az iparos, a kereskedő és a gyáros, t. i. a töké. Azért lűd a takarékpénztár meghonosítójának, alapító- és pártfogóinak, védőinek és terjesztőinek, hű sáfárjai és ellenőreinek. A takarékpénztárban találják az újabb kor államai létők egyik leghatalmasabb támaszát.

Barst.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Újabb fejlemények.

A gazdasági kiállításokat illetőleg a „Magyar Gazda” egy cikkben azon kérdést tárgyalja: célszert-e, hogy minden nagy gazdasági kiállítás mindig Pesten tartassék? Miért ne lehetne például Sopronban, Fehérváron, Szegeden, Keckeméten, Aradon, Miskolcon, Debrecenben koronként nagy gazdasági kiállításokat rendezni? — Ami egyébiránt az állatképzőhelyekről, melyek sokkal több eredményt szűlnek, mint a csupán Pesten tartott kiállítások. E vidéki nagy kiállításokat a magyar gazdasági egyesület rendezné. Ezek mellett azonban

a vidéki gazdasági egyesületek szintén megtartanak kiállításait.

— A versenylovak idomítására a pesti lövészegylet Főthón és K. Megyeren intézetét állt föl, melyekben nem csak a társulati tagok, hanem mások is beállíthatók idomításra lovaikat.

— A temesvári gazd. egyesületnek fiók-egyletek felállítására megengedtetett.

— A tiszaí vaspályatársaság igazgatósága, hír szerint, Pestre fog átköltözni. Valóban nem csak cél-e időszerű is.

— Berlinben hamis osztrák forintosok keringenek 1859 forinttal. Első tekintetre jóknak látszanak, de kongásuk azonnal tudatja, hogy nem egyebek ólommál.

Tárogató.

§ Mult kedden a délvonattal itt utaztak el a Josefstadthól elbocsátott temesvári hazafiak, — kikhez e lapok szerkesztője Ceglédre csatlakozott — ezek nevei lapunk után is eléggé ismeretesek: Murányi, Pesty, Stockinger, Hazaý, Téry, Kirch, velők jött Czorda Bódog is Szabadkáról. Bár későn vettük híret, mindamellett igen szép számú minden rendű és rangú hölgyek és férfiakból álló tömeg várakozott a megérkezésre. Amint a vonat közel ért, zenészek lánjain megzendült a „Rákocy” s viharos, színni nem akaró éjlen reszkettette meg a levegőt; a megérkezők kiszálltak, s boldog boldogtalan tolokodott feljök, hogy láthassa a megszentelt hazafiak arcait, míg az ismerősök és barátok meleg kézszorítások és ölelésekkel fogadták. Az indóház éteremében rögtönzött lakoma várakozott, melynek javát a szegedi halpapríkás képezte, mit az indóház udvarán halászaik készítettek. Lakoma alatt lelkesült öröm közt folyvást zengett a tisztelgők ajkain a „Szózat”, a „Dicsődal” s más hazafias dalok; nagyon természetes, hogy lelkes pohárköszöntésekben sem volt hiány. Csak az volt a baj, hogy az idő nagyon rövid volt, a gőzkocsinak pedig átkozottul nem szokása várakozni; úgy hát csakhamar el kellett válnunk a kedves vendégektől, kik lelkesült búcsúdvizeteket és megújult éljenzi közti távozáink fölünk szeretteik körébe, magukkal vívén áldáskívánatunkat s szíveinkben hagyva egy rövid félóra édes emlékeit. Ugybisszik sem ők, sem mi, kik ott voltunk, nem fogjuk elfelelni e napot, melyet a fölbuzdult szent láng, a honférzelem ünneppé szentelt.

† Mint a multszámban említettük, vasárnap lón f. t. Tóth János tanodai igazgató ur az arany koronás érdemkeresztal felidúsítve. Az ünnepélyes szertartás a városi házi nagyeremben lón végrehajtja. A közszeretben álló ünnepelt férfi tisztelőre nagyon, hivatalnok és tanárak gyűlt egybe. — Az embert az életben különféle meglepetések érthetik: a f. t. 10000 tanulóinak kegyes atyját, a népszerű szegény igazgatót nagyobb meglepetés nem érthette volna. Azonban az ő tisztelőire egybesereglettek is meglepetésben részesültek: mert a megyefőnök ur magyar földvilöz beszédrel lepte meg a jelenlévőket. — Az ünnepelt hosszasan íparkodott érdemeit a tanároknak és azokra kik a tanítgy előmozdításban vele együtt fáradoznak, hártani; azonban egyik tanár ur a tanári kar nevében igen helyesen adta vissza az illetőnek méltó elismerését. Helyesen jegyzé meg a szónok tanár ur, hogy a hideg száraz szertartásnál több értékű a nép szeretete, a valódi, a méltányos elismerés. Az ünnepelt nagyságos Kremlinger Antal prépost urunk rögtönzött néhány szava igen szépen fejezte be, midőn ő is meglepetését és elismerését nyújtja a magyar nyelven először szóló megyefőnök urnak, mintegy az összes jelenlevők véleményén találva mondá: legkedvesebb hazai nyelven hallani a szavakat, melyek egy gyűlekezethez intőek. — Az szónokok többszörös eljenzéseket nyertek. — Az ünnepelt férfi érdemeit mi nem ez ünnepélyen korekissük, ő ezt egy sem ohajtja. Érdemét, mint a szónok tanár ur mondá: csakugyan a nép szereteté-

ben találhatók, hova ő azokat keresetlenül is bevéste fáradsáttal buzgalma által.

† A legényegyletre nézve még meg kell jegyeznünk, ami igen világos: hogy az iparos testületek, céhek, mindenütt, hol így egylet létezik, mulhatlan kötelességüknek ismerék az egyület tehetőségüköz képest jókora összegekkel segélyezni. Mi azt igen jól tudjuk, hogy az utóbbi évek kedvezőtlen viszonyai a céhpénztárakat elég szegényen hagyták, de ahol mégis van valami esékely összeg, az jobb helyre nem fordítható, mint az általunko egylet szervezésére és megalapítására. Azért a céhmester urak igen helyesen esekelcszenek, midőn jövő megjelenésükkel a gyűlésben azon késséggel jelennek meg, hogy a céhpénztárból, habár esékely összeget is, áldozdának a monddt célra. Igen jól tudjuk, hogy a céhmester urak nem rendelkezhetnek a cél vagyonával egészen függetlenül, de valaminnt más közügyezést kívánó eseketnel sem kell a céhtagokat sorba kérdőzetni, csak az utólagos számadással szokás, amint illik, igazolni a vagyon hovaforrásait. Már pedig világos, hogy búska lehet a céhmester azon számadásra, melyben oly hasznos kiadások lesznek feljegyezve, mint a legényegyletre áldandó kötelesség szerinti áldozat.

† Nem szoktunk a közvélemény ellen menni; épen ennek érdekében kérjük azon rika egyéseket, kik a színhabban — mi oknál nehez megmondani — foladatoktól tüztek a pizsuszégt, mérsékelly nemesszenvedőket s hagyják a közvéleményt ugy nyilatkozni, amint annak tetszik. Történt hogy bizonyos ur ember oly pillanában is pizsuszégt elhújt helyzetében, mikor az egész közönség tapsolt. 1—100 ellen ez persze hogy nevétséges de kellemetlen nevétséges dolog. Csak azért említjük meg, mert a nagy közönség kimélettel igényel.

§ Videklől jövő hírek szerint, az új alkotmány kibirdetése néhol zavarokra nyujtott alkalmat. Az egyszerű falusi népt, i saját szíve és észjárása szerint fogá föl a dolgot, hogy már most „itt a szabadság”! Se finnéne, se zandár; — az öreg zenékek nagy örömmel vitték a dohányt a piacra s elkezték azt egész szabadon árulni, adván olyan olesón, a hogy csak lehetett. Hanem persze akad olyan hely is, hol megjárta az istenadók; mert dohánystól együtt odavitték, hova sokkal könnyebb be, mint kijutni.

— Galaeról, a Dunaféjedelemségekből írják a „Kr. Ztg.”-nak: Az utóbbi hetekben Galacon több magyart leheté látni nemzeti öltözetükben, akik hazajöbök a fejedelemségekbe ájtotték s idegen uttelekkel Olaszországba mennek Garibaldi hoz. Eddig a francia gőzcsókkal már mintegy 80-an mentek el Galacon Olaszországba, s Olaszország több pontjairól magyar csapatok is indultak el. — Berenczey itt van s mint angol nyelvtanár el Galacon városában. (K. K.)

— A „Pesti Hírnök” írja, hogy nemcsak a pesti egyetemben fognak a leckék magyar nyelven megkezdetni, hanem e közös ohajítás a budai műegyetemre nézve is teljesítésbe menend. Ugyanis a József-partanoda érdemes tanárai f. hó 26-án tanácskozmányt tartván, a magyar nyelvnek ez intézete is behozhatott elhatározták, s ezíránt a magyar kir. helytartótanácsnak előterjesztést tettek. — E szerint a pesti főreáltanodában azon magyar ifjak, kik csupán a műegyetem tanulmelye miatt választották a német oszlyát, most már bizavát áttérhetnek a magyar tannanyelv föreáltszabálya.

— Tatáról írják, hogy ott a hatóság rendlétből kivilágítás volt, mely alkalommal bengaliai fény által világítva, egy áldatszócsón (transparent) e szavak voltak olvashatók: „Vigyzatok és imádkozzotok, hogy kiserítse be esetek.”

— Győr környékén azon kék-babos karton szövet, mely a védegyelet korában „honi” név alatt volt ismeretes, „Széchenyi kelmé”-nek nevezett el, s most már újból majdnem általános viseltél; szolgál az ottani környék hölgyeinek. — Követésre méltó példa.

— Az aradi tanács kénytelennek érezte magát kibirdetni, hogy a jövő őszto havára eső adóhátrákotai telő (dec.) elején mind a törvény által meghatározott módon fogja behajtani.

— A magyar kir. udv. főkanellártól báró Vay Miklós ő kegyelmességétől folyó hó 24-én három magas leirat érkezett a m. kir. helytartó tanácshoz, magyar nyelven, melyek egyikében

tudatja, hogy ő és a második főkanellár Szűgyényi László ur ő klmge, ő főlségének közötte az esékelt letették; a második ő kegyelmességének előbbi összelvívását illeti, s végre a harmadik m. leirában a magyar nyelvnek miat hivatalos nyelvnek azonnali visszaállítását a közigazgatási és törvénykezési hatóságoknak meghagyja. (P. H.)

— Mosony városában, a községtanács határozata folytán f. hó 22-én este kivilágítás rendeltetett. A községelőjáró, Kárpí József (bizonyosan magyar ember) szörnyű ékes beszédet tartott, melyben különösen a következő, böles, politikai tanyában mutató szavak érdemelnék figyelmet: „osi szokás szerént a világitlan ablakok bebtérést eltiltani nem lehet!” És ugy történt. Most — a „Győrí K.” szerént — a károsodott kárterfési keresetet indítottak elene.

— A „P. H.” írja: A két kanellár, báró Vay és Szűgyényi Pestre várának.

— A „Presse”-ben, loyag Benedek öklmességéről ezeket olvassuk: „ő kegyelmessége, Pest és Buda községi hatóságának egyesesen s elég keményen szeme közbe mondotta a maga véleményét. A testvérvárosoktól neki büszkellő filánjait tisztelőpolgári oklevélet azon szavakkal utasította vissza, hogy előbb arról kellene gondoskodni, mi szerént megtiszteltetés legyen Budapest polgárai közti tartozhatni. „Ti csak félig ismeritek Benedeket; — körülbelül így végezté átható ítéset — a legközelebbi alkalommal nem fogom kérdezní, mennyí esik el. (P. H.)

— A „Győrí Közlöny” a legutóbbi évtizedben fogymásimma törpített győri jogegyetem visszaállítását sligeti.

— A „Pesti Hírnök” egy vezérkekében a városi polgári őrségnek, vagyis nemzetőrség alakítását indítványozza.

— A pesti városások egyik áldozatát, Rapceáz Ferencet f. hó 26-án delántan temették el. Iparos volt, 33 éves és családát hagyott hátra. Temetésén a fővárosi községbe rendkívüli számmal jelent meg: koporsóját a Rókusztól a keresepi és országton körösztül a fiatalág vállon vitte; a nemzeti színház előtt meglátta a gyászmenet s a nemzeti színház énekkara gyászdalt zengett. Az elhunynak özvegye és árva részére aljánas újran szép összeget gyűjtöttek.

— A „Bukaresti Magyar Közlöny” arról értesít, hogy Bukarestben a magyar öltözet mód nélkül szaporodik s általában igen sok magyar vendégutas látható, de mind férfiak.

— Pozsonyban f. hó 22-én este több ablak o és magastetőt kalapot beverték.

— A „Hölgyfutár” mult esztörtökü számát a hatóság lefoglalta.

Felszólítás *)

1844-ben egy „izraelita magyaregylet” alakult, mely főlsőbb helyről helybenhagyaték és szentesíteték. Is az idők mostohasága folytán ez egylet szétszórt. Több íggybarát megérkezettnek vélt a pillanatt, hogy az egylet ismét megalakulván megkezdje áldalós működését. E lelkes hazafiak nevében (a pesti egyület tagokat) felszólít a szétszórt társaság újja alakulására s szükséges lépéseket az illető helyeken megtenni. Ha — mint remélhető — az engedély egy közzétűlés megtartatására megadatik, ez a napiasztó utján köz tudomásra hozandó. Kétségkívül nemcsak a magyar rabbinál mint Dr. Zipser (Rohoneon) Steinhartd (Aradon) Ehrlich (Debrecenben) Hochmuth (Veszprémben) Deutsch (Patnokon) Rochenstein (Jelenben Pesten) fog ez vizshangot költeni, hanem számos neptanítónál s mivel izraelitánál is, kik egybegyűlendek a kifizőtől elő elérésére.

Szeged, őszelő 24. 1860.

Lőve Lipót, forrábi.

*) Kértemek a hazai lapok szerkesztői e sorok szives átvételére.

TÁRCA.

Basa Rózsa rózsái.

Történeti elbeszélés
Tordatól.
(Folyt.)

A forró nyarat, száraz ősz nedves, komor telő követé, Andráspan körül az idő egészen téli lón. Az egész tanya le volt hangolva, maga Gábor ur sokat vesztett esügedetlen voltából; ő leginkább Rózsának, az ő kedves leányának meg-

magyarázatlan bús kedélye bánta. A lánya szótalan magaviselete, a rokonok iránti szótalan hidegsége, részvéten közönyössége minden iránt, mind oly dolgok valának, miket Gábor ur igen szeretett volna magának megfejtetni. Egy alkalommal szokásosan együtt állt az egész tanya népessége, a hosszú est nalmát beszélgetéssel tüzén. De a családi jóhangulat kitért szokott kerékgyásából; Rózsa az egész társaság kedvét elállszott rontani. — A telek közepén álló épület legnagyobb terme volt a család gyűllyhelye, honnét a gondos, aggodó apa néhány bizalmas szóra a tőpartí lakásba hita Rózsát, hol egyedül lévén, a kis terem közepén levő

asztalhoz ülték, elbűltük a kis mécs égett, szokásí évesi szerént elég homályosan.

„Fejlel nekem, édes lányom — szólt a meg; szomorodott apa a legnagyobb szeretet hangján — kkal id mondí meg nekem kedves gyermekem, mi bajod van, ugy e hogy te szerelmes vagy?”

A lánya harmataret szót pír borította e egyszerre, de a jkai zárva maradtak.

„Nem ugy leányom, nem ugy növelí tégezténak édes anyád s nem ugy növeltelek én; ha Istent fi led, ha apádat szereted, hogy szíved baját eltaláter, sz ted, ezért nem szabad oly dacsan halgatnod; az ifju viseleted rég elárulta szíved titkát, s csak az tal, miniat

nekem, hogy bizalmad nincs bszám. Azért gyerme-
kem, hallgasd meg mindandí fogok."

A lányka szemében gyűgy könyek kezdtek
ragyogni... az apa folytató...

"Kis szeretsz, nem tudom, nem tudhatom, mert
itt körülkenek néhány szolgát kivéve, egészen közel
rokonok laknak s ezeket nem szabad szeretned;
idegenek csak pogányok járnak tanyáknál körül,
így talán te képezeledben előt szeretsz, aki nincs
a világon? Te sírsz gyermekek? folytató az apa meg-
indult... könnyeid legbiztosab tanúság, hogy
szíved elő kép után hevül... óh ha a pogányok, a
törökök között volna szerelmesed... jaj akkor ne-
ked! A törökök a baba ellenségei, országunk zsar-
nokai, és átkozott és istentelen a magyar
bölgy ki a baba ellenséget meri szeret-
ni! Szeretned szabad és kell; majd eljön az ide-
je, reményem nem sokára, midőn az ég és a mi
karjaink leverik a zsarнок hatalmát, és mi va-
lamely városba költözünk a népek közé, hol akkor
nem lesz szegény lakni, mint most, midőn ez a
bős nemzet idegen csordáknak fizet, kik nyakán
ülnek, és vért esapoltják. De addig is leányom, ad-
dig is fog megkérni oly férfi, ki megérdemli a
kelles magyar nőt, ki őt fölbindtisa oly tetkerek,
milyeneket már nem egyszer szült a szerelem...
En nem hiszem, hogy annyira megféleldkezni ma-
gadról, hogy saját nemzeted, saját véred halalos el-
lenéhez, a magyar szabadság elnyomójához vonzó-
dást táplálj tiszta szív kebelében..."

E szavakra halálsápadt lőn a lányka, resz-
kető ajkai nagy lelki küzdelemmel tolnakosák. Az
őreg észrevette e hatást, s hogy addig verje a va-
sat, míg meleg, más huron kezdve tovább folytató
és végzé szavait:

"Lásd leányom, a törököknek nincs neje, e zsar-
nok, érzéki nép csak rabszolgákat tart, mindnyá-
jával együtt lakik, mint a barom, de voltaképen
egyiket sem szereti különösen s én lásd összetör-
nem a férfit, ki téged nem szeretve, engem meg-
ősztona kedves leányomtól."

A végszavaknál már az öreg fölkel és in-
duló félben volt.

"Jó éjszakát gyermekek. Ugye hogy hiszesz
nekem, az én apai igaz szavainak, s te nem fogsz
törököt, olyan soknejű, istentelen zsarнокot sze-
retni?"

A lányka nem bírta tovább, könyei kitörtek,
szokogva borult ptyja keblére.

Az öreg nem akarta tovább feszíteni a húr-
t, s megelégedvén az első eredménnyel, távozott; ek-
kor jött a két ifjabb leányka, ezekre borult Róza
és könyei közt összecsofolá kedves arcaikat.

Az apának voltak homályos sejtélmiei, de nem
mert volna utánok indulni, ő csak a körülmények
tanították a beszédre, mint leányának apai szerete-
tének melegségével oly érzetben tudott elmondani.
Tudta, hogy a lányka alig lát mást, mint rokon-
t és törököt, azért azt hitte, könnyen török lehet az
eszménykép.

Róza ez estén sokat sírt, de igen eszende-
sen aludt, s más nap könnyűlten ébredt föl. Azt
hitte, hogy ő el fogja felelni azt a pogány ifut,
kinek tán már is van vagy tíz neje...

* * *

Karácsony nap volt. A megváltó születésének
örömlinnépét megilltók a tőpart tanyán a kü-
protestáns Marosközé is. A közös nagy terembe gyü-
lekezve, Róza olvasá a bibliát, ő mondá elő az
mát és énekeket; midőn a társaság elvázó buz-
ságot, csak akkor vette észre, hogy a ház meg-
zaporodott s a buzgósságban három idegen vőn
lést. Midőn a tőrökök fölkeltek, Róga volt az
lő, ki a vendégeket megpillantá, kik között egy-
szokás? évesek látszó ifjú lőn leginkább megmálmva;
őzmesni ruhája elég díszes volt, hogy a két hoz-
t a meg-í tartozót mint szolgákat fűntesse föl, noha ezek
akkor idősbe valának.

Gábor ur az ifjúhoz lépett, nyájasan üdvözöl-
lezőn fogta az ablak világosságához vezeté.

"Hozzt Istén kedves ücsém vendégszerető la-
mba; hiszen te Bodor Péter vagy, az öreg
fogott tégettéka fia."

"Nem úgy várnagy uram, én Máté vagyok.
Raját eltaláltam, szegény Péter ücsém, ő elveszett, vála-
hallgatnod az ifju megindulástól remegő szép csengő hang-
csak az tá, miadt Gábor ur mindkét kezét fogva tartá.

"Péter elveszett? mondád — szolt az öreg
ur halkán és gondolkodva — Péter nem veszett
el, s h a te Máté vagy, az idős fiu, ugy ücséd ő,
ő renegát, hitehagyott... ő a szegedi ba-
sának a vén Melmednek portyázót szokta ve-
zetni; ő mainap I sa heg nevet visel, én láttam őt,
két hó előtt tanyámon tölte az éjet."

Az ifju arcan meglepetés tüközödött, mi után
mely gondolataiba látszott merülni. — "Ugy ő rám
névém mégis elveszett?" — szolt azután fájdalommal.

A jelenlevők mind el valának ragadtatva az
ifju vendég szemléletében s nem vették észre, hogy
e jelenet alatt Róza arca miként változott.

Reggeli jókedve már feledteté vele az egy hó
előtti eseményeket, amíg most ismét mely gondolatok-
ba esett és egész figyelmét a beszélőjura fordítá, ki
ezután a jelenlevők nevéit körözgeté sorba. Az
öreg ur készkarva némi számításal Rózsát hagy-
ta a bemutatottak között legutósónak, ki csak egy-
szer mert az ifjura nézni, oly veszedelmesen hason-
lónak találta az ifju törökkel, ki neki annyai fajdal-
mat okozott egykoron, s kiért ő minden este iná-
kozni szokott.

Nem sokára ebédhez ültek. Gábor ur egész
nyitással kezdte a dologhoz, Mátét és Rózsát
egynás mellé ülteté; az ifjunak igen tetszett e meg-
tiszteltetés; Róza gondolkodóbb, melázóbb lőn,
mint valaha.

Ebéd után a poharak mellett folyt a beszél-
getés, az öreg urnak jó kedve volt; alig hagyott
valakit szóhoz jutni. A sok mellékes tárgy után rá-
tért a főbe dolgokra.

"Ugye kedves ücsém, emlékszel még, midőn
én és apád Eszterházy nál várnagyok voltunk s
midőn a nádor, hogy nádor legyen, kiugrott a bő-
réről és katolikusá lőn, — te még akkor pajkos
gyerek voltál, vallásügyelő; apád jól el is döngé-
tett néha.

"Igen! de meg is érdemlém, noha vallás-
változtatásnak ma sem vagyok barátja, de akkor
csakugyan furesán esett nekem, hogy a híres barát
minket is meglátogatott; ezután nemsokára el is
költöztünk a nádor udvarából.

"No ez ugyan velem is megtörtént; a fiaim-
ból barátot, Rozsámból pedig apácat akart farag-
ni, s minthogy engem is hivatalvesztéssel fenye-
getett, ha tovább is protestáns maradok, hátat
fordítottam a nádor szolgálatának. Gonosz időköt
étem azóta és már közel álltam az elszegényllés-
hez, midőn szerencsémre a törökök kezének hize-
legni. Igaz! ücsém, hiszesz te a törököknek?"

"Vesszen, aki hisz!"

"Ugy! lásd, én sem hiszek, de azt erősen hi-
szem hogy előbb több egy gondolatot lesz a ma-
gyar s akkor ha mind egyet gondolok, nem ül-
nek nyakunkon többé zsarнок. Hanem azt már tud-
nod kell, hogy te, amint már mondád, nálam
fogsz maradni, s ha eljön azon idő, midőn a nem-
zet válságos napjai bekövetkeznek, vállvetve fo-
gunk a baba szabadságáért küzdeni.

Igy folyt egész estig a beszélgetés, mialatt
az ifju egészen tagja lőn a családnak.

Bodor Máté állandó lakást vőn Maros-
közéknél.

(Folyt. köv.)

V e g y e s .

— Genfből írják üszhő 3-áról, hogy Schmidt
az elhírhedt pápai tábornok ottan közelebről komoly
jelentőségű kellemetlenségeknek volt kitéve. Meg-
ismerték az utcan, üldözöbe vették és "a második
Haynaur" felkeltások közt ostromolni kezdték
szállását. A körjárat meg elég korán közelépett
s nehányat a támadók közül elfogott.

§Hogyan becsülik meg Olaszország-
ban a magyar huszárt; az eset Garibaldinak tudomására
jutván, rögtön két elfogott főtisztet váltotta
ki az egy huszárt. — Tudja Pál mit kaszál.

— Napoleon arany gazdasága. Ezen
cim alatt a "Pester Lloyd" érdekes adatot közöl a
"Newyork Herald" után, melyet érdekességénél
fogva mi is közölünk. — "Ha egy tudósítás a
"Newyork Herald"-ban — írja a nevezett lap —
nem a költemények országába tartozik, ugy most

tudja a világ; honnan veszi Napoleon a pénzt költ-
séges vállalatához harci és békés viszonyok között.
§ Senegambiában roppant arany-mező bir,
mely több drága ércet ad neki, mint Australia és
Kalifornia együttvéve. Legalább ezt állítja bizo-
nyos Parrisch nevű amerikai, ki a forrást föl-
fedezte s jelenleg 15 millió frankban kikötött díját
követeli. Parrisch ur, mint állítja, 1853-ban tette
a földfedezést, melyet ő az amerikai kormányának
fölajánlott, de ez által elutasítottán, Párisban nyert
meghallgatást. Ő azt is bizonyította a császárnak,
hogy a Niger völgyében kimeríthetetlen gazdasági
arany-tájkék rejlik; több évig a jövedelem felez-
teték, midőn a francia kormány a földfedezőnek
15,000,000 frankban kikötött díját, ámbár ő maga
mésés összegeket nyert, meg nem fizeté. Ő e
végett az amerikai kormány segítségét vevé igénybe.
Állítása szerint négy év alatt, 1858-ik év végeig
Senegambiából 550 millió frank folyt át Francia-
országba. A "Schipping Gaz.", melyből mi ezen
adatokat kölcsönözök, hínni látszik, hogy e törté-
netben valami igaznak kell lenni, mivel a francia
kormány 1853 óta, a senegambiai francia gyarmat
szervezésére fűltnő figyelmet fordított s minden
szomszédos európai telekeket vétel útján, vagy
szerződésileg magához váltani iparkodik, s ő maga
be is vallotta, hogy Senegambiából aranyat kap,
de persze csak kevés mennyiségben (évenként mint-
egy 60,000 frankot). Egy, a nevezett laphoz mel-
lékelt tábla — föltéve annak alaposagát —
megmutatja, hogy a császári pénzverde 1854-ik év
óta több aranyat vert, mint Anglia és Amerika
együtt véve, t. i. 120 millió dollár (240 millió p.
frt) értékűt, míg az Australia és Kaliforniából kö-
zépszerű szaporodás mintegy 93 millió dollár tett.

M u l a s s u n k .

Ismerek egy derék embert...

Jellege: "Kinek nem inge, ne viselje."
Régi közmondás.

Ismerek egy derék embert,
Mondhatom, hogy deték hazafi:
Legalább szavai meg a...
Mindig ezt szokta vallani.

A politikában szörnyű
Magasztos elveket követ:
A honna a szél fit, arra
Fordítja a köpönyeget.

Hát a főze, hej a szive...
Oh ez szíveske valami!
Saját szavait mondom el,
Tessék csak jól meghallani.

— Szívének két kamrája van,
(T. olvasó, jól megérted)
Az egyikben huszár lakik,
A másikban vasasnémet.

Persze, hogy az e fajta nép,
(Mindenkinek tudvalegye)
Mint pegaz' nélkül póta —
Lő nélkül nem képzhető...

Mily eszmét, szót találjak ki
Mely e szíve méltó legyen?...
...Talan tá legillőbb lesz, hogy —
Ha — istállónak nevezem.

Irodalom és művészet.

— Bulesu Károly jővenit költőnk előfű-
tést nyit "Költeményeire", melyek mintegy 16 íven
f. évi ösötötban jelennek meg, s előfizetési árak
1 ft. 50 kr. Ugy évig, mire a mű szétküldése ígérve
van, folytatást lehet előfizetni. A pénzék bérmentve,
szerzőhöz Kecskemétre küldendők.

— Kilian György egyetemi könyvtárusnál
ily című könyv jelent meg: "A tűzmadár böles
az ősvilágok emlékeiről", 62 köre metszett
ábrával.

— A "Magyarifjúságévkönyve" másod-
évi folyamára Beniek Emil és Urvári Lajos
előfizetést hirdettek. A mű, mintegy 40 ívnyi tar-
talommal, 4 fűzetben fog megjelenni évnegyeden-
ként, s előfizetési ára az egész kötetnek 3 ft. egyes
fűzetnek 80 kr.

— A pesti műegylet, melynek jelen havi
képkiallításában is több szép új festményt láthatni
az idén már 29 képet vev meg kisorsolásra, me-

lyek összes értéke a 3000 frtot meghaladja. Megemlékezés méltó, hogy ezen eddig megvásárolt képek, kettőt kivéve, mind magyar művészek által voltak.

— Oláh Károly előzetési főhívnást bocsátott ki 23 darab költeményre, mely mintegy 20 ívot kötetet teend, s ívok éj végén jelenik meg.

— Előzetési díj, egy közönséges példányra 1 forint, díszpéldány tízre 1 ft. 30 kr. teljes kötet díszpéldány 2 ft. Az előzetési pénzek f. évi tél-elő 10-ig természetesen szerzőhöz Debrecenre küldendők.

S z i n h á z.

† Oszkó 27-én Széllősi Róza jutalomjátékán „Nem mind arany amí félik”, angol vígjáték. A jutalmazott Márta szerepében lépett föl s nagy nyereséggel töltte be a hálás szerepet mint-hogy a k. a. ez este inkább hangjánál volt mint egyébkor és nem sérté a közönség hellérzekeit az

erős légrétekek kellemetlen hangjaival. Dósa (Plum) Együd (István) Zöldin (Leatherbridge asszony) Molnár (Valeria) pontos játékkal csak elősegítették a darab kerekedését. Noha e műben van egy kis nyers éle is mely épen nem erkölcsi szép, de van benne, a főirányban igen sok egészséges vonás, mely az egészét jóváteszi. — Első szakasz után: Palotás magyar tánc, betanította és rendezte Széllősi Lajos. Szép, nehéz mesterséki idegen és magyar vegyületekből áll a tánc. A közönségnek tetszett és ismételték. Közönség szép számmal.

† Oszkó 28-án „Csikós” ezt jól ismerjük, közönség a vásárnaphoz nem mondható nagyoknak. Az előadás közönséges. Szép ez este jobban énekel, de még mindig látszik, hogy nem fordít elég szorgalmat hangjára. Molnár éneke szokott megnyerő volt valamint játéka is, Zöldi igen jó Márton bácsi volt.

† Oszkó 29-én „Sir Patrik, vagy a fehérek” dráma 5 felvonásban. Molnár (Patrik) Együd (O

Neil) Dósa (Kormányos) V. Kovács (Dick) Fehérváriné (herceg) mind igen jól játszottak és szavaltak. Épen Együdnek kell mondanunk, hogy iparkodjék mentül több méltóságot szereznél alakjának, oly helyeken hol erre valóban szükség van ezt közelről tanulhatja, Molnártól; ki ez este, visszatérő szerepben is megtudta a közönséget nyerni! Figyelmeinket még Fehérvári (Flecher) vonta magára, ki a nem nagy szerepben oly ügyes sőt fejték ki, az ügytelenség álarca alá búrt áru lóit oly csalfa arecal adá, hogy aki az apróbb részletekre is figyel az ilyesemben valódi méltánylan valót lát. Közönség kis számmal. Igen kár mert e darab tanúságos, akár erkölcsi akár politikai szempontból.

† Oszkó 30-án „Egy nő ki az ablakon kiugrik” Molnár (Rózi) igen kedvesen játszott. Zöldi (Dernő) Együd (Jenő) szintén jól működtek. Közönség kis számmal. Az énekek meglehetősen valának.

ÜZLETI HIRNÖK.

† Szeged, őszhó 31-én. Mindamellett, hogy az utolsó bécsi gabona bérén — vagy 25000 mértéktiszta buza kelt a 10-15 krral alább szállt aron a tisztabúza, ára helytelen még mindig a régi s áresőkkelről mint sem akar senki hallani, mely okból üzlet nem is volt eszközölhető.

Zab több mennyiségben nyeresékesre vásároltatott 3 ft 20 krral, minden egyéb szemes terményekben jelen-tékelen volt a forgalom.

Hévízárnak ma is jól látogatta.

Uj bor több száz adót adott a 5 ftjával.

Gyapjú nagyobb készletekben már régebben elfogyott, s a megivott, az a közlegő pesti vásárra vitetett.

Üzleti terményárak: Tisztabúza legjobb 5 ft — kr. Közép 4 ft — kr. Kötéses legjobb 3 ft 80 kr. Közép 3 ft 60 kr. Róza legjobb 3 ft 20 kr. Közép 3 ft 10 kr. Árpa legjobb 2 ft — kr. Közép 2 ft 10 kr. Zab legjobb 2 ft — kr. Közép 1 ft 15 kr. Törökbuza uj 2 ft 20 kr. Talvaji legjobb 2 ft 60 kr. Közép 2 ft 20 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 itoe 32 kr. Lencse 30 kr. Paszuly 12 kr. Köles mérlege 2 ft 50 kr. Burgonya 2 ft — kr. Marhabús fönja 16 kr. Juhász 15 kr. Sertésbús 20 kr. Szalonna mázsája 32 ft — kr. Zsír itoeje 50 kr. Lángszit mázsája 12 ft 60 kr. Zsemlyeszit mázsája 10 ft 40 kr. Kenyerészit itoeje 16 kr. Kukoricaszit itoeje 8 kr. Árpáda 2 itoe 12 kr. Kókéska itoeje 14 kr. Rizsika fönja 30 ft 30 kr. Paolj fönja 80 kr. Repceolj 40 kr. Lennagolj 48 kr. Faggyu mázsája 30 ft 50 kr. Faggyu nyurga öntött fönja 40 kr. mártott 30 kr. Szappan fönja 28 kr. Kőrösa ole 12 ft 50 kr. Tölgyfa 11 kr. Lágya 6 ft 50 kr. Közén vékja 85 kr. Széna m. uj 2 ft — kr. Szalma m. 55 kr. Kender m. 22 ft — kr.

Pest, őszhó 31-én. A pesti gabonacsarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: 6 búnsági buza (83-85) fönja 5 ft — kr. — 5 ft 20 kr. tiszai 6 (83-85) 4 ft 65 — 4 ft 85 kr.; tiszai uj (80-85) 4 ft 40 kr.—4 ft 70 kr. búcsai 6 (81-82) 4 ft 40 kr.—4 ft 50 kr.; uj (82-83) 4 ft 45 kr.—4 ft 55 kr.; fehérmegyei uj (83-84) 4 ft 50

kr.—5 ft — kr.; fehérmegyei uj (83-84) 4 ft 60 kr.—5 ft 20 kr.; kétszeres uj (77-79) 2 ft 80 kr.—3 ft — kr. rózsa 6 (75-77) 2 ft 80 kr.—3 ft — kr.; uj (77-78) 2 ft 55 kr.—65 kr.; uj árpa (70-72) 1 ft 80 kr.—3 ft 10 kr. uj zab (46-48) 1 ft 30 kr.—1 ft 40 kr.; tengeri 6 2 ft 80 kr.—3 ft 20 kr.; uj 2 ft 40 kr.—2 ft 60 kr.; köles 4 ft 70 kr.—3 ft 20 kr.; Bab 4 ft 25 kr.—4 ft 50 kr. Repce 6 ft 30 kr.—6 ft 50 kr. Mind bécsi mérőnkín és osztrák becsein.

V i z s l a s.

TISZA SZEGEDINÉL őszhó 31-én 7 6° 0''

Felolós szerkesztő: Kempelen Győző.

H I R D E T É S E K.

7204. sz. (195-2) (193-2)

Árverési hirdmény.

A szegedi cs. kir. megyei Törvényszék részéről alperes Papp Ferenc nevére írt 165. 166. sz. sz. a. 2. 111. hold 800 fca becsl. szőlő, ugy jelenben Papp József nevére írt 166. sz. 1424. sz. alatt 7. 111. hold 304 fca becsl. és Papp Gyusár előbbi bíróska adósságiert lezajlott kasszafőltetés fölperes 6 ft tőke követelése, kamattal, eddigleg megítelt és ezuttal oltott 3 ft költség erejéig, jelen törvényszék irodájában (megyeház, földszint) leendő első árverés sere határidőre f. évi november 17-ke, ennek nemisikülté esetén pedig a második árverés határidőre f. évi december 23-ka, mindenkori délelőli 10 óra telperes által tett és hirding megállapított feltételek mellet annak kijelentésével tüzetik ki, hogy a második árverésen becsőron alól a legelőbbi ígérőre le fognak tüzíteni.

Fölhívatnak tehát mindazok kik a kérdéses ingatlanokra nyilván könyvekbe történt bejegyzésnél fogva magukat jelzálogjogú nyerteknek vélik, miszerent azt az eladás napjáig bejelenteni annál inkább el ne mulasztanak, mivel ellenkező esetben a vételárnak hírék nélkül leendő föl-ozsátás magoknak fogjak tulajdonitni Szeged, sept. 11-én 1860.

500

akó szegedi bor
Maygráber Ágostonnál eladó.
Lakása Schmidtféle házban az árkon.

(191-2)

Enek- és zongoratanítás.

Alulról a tisztelt ifjúságnak tudomására juttatja, mikép f. évi november hó 1-jeitől kezdve lakásán (színházutca, Szirákyház) hetenként háromszor, és pedig: hétfőn, szerdán és pénteken este 6-7 óráig az **ének**ben, különös tekintettel a szóhangjegyes-énekre és nemzeti dallamainkra megtanítást ad.

Szintgy hajlandó énekes és énekesnő, valamint a zongorajátékban már előrehaladt művészetkedvelők, magassab kiképülést elvállalni; mire névze a legrovidebb idő alatti bírók sikereskedik.

Székfoglalási Miksa, színházi karmester.

(186-4)

Eladó
140000 különösen öszi ültetésre alkalmas 2 éves gyökeres szőlőveszsző.
száza 1 ft 50 kr., ezre 15 ft 0 r. e. beszállitva a városba és pedig:

80000 darab magyarka,
60000 dinkai, kadarkai, rusza, veres és fehér muskatály vegyest.
Megrendeléseket tehetni a **Szegedi Híradó szerkesztőségé**nél vagy pedig **Maygráber Ágoston** szegedi birtokosnál.

ORGONISTA JÁNOS

szabómester Szegeden,

tisztelettel ajánlja magát a t. e. közönségnek mindenmely divatszertű **ferfi öltönyök** elkészítésére, melyeket ő a legbiztosabb szinorizatt saját vagy hozzáadott kelmékből, a lehetőségig olcsó aron s meghatározott időre el-észárítatja, s a t. e. közönség partfogását kéri.

Lakása: a háber egyház vagy három korona-utca, 177-178 sz. a. Zsentriféle ház udvarára helyiségében.

Névnapi ajándékol alkalmas ifjúsági irat!
Burger Zsigmondnál Szegeden megjelent és minden hazai könyvtárral kapható:

SZENT ISTVÁN

Magyarország első királya.

Mindkét nembeeli kath. ifjúság számára irat **Remény Gyászár**.
Ene, szent királyunk életéről tartalmazó könyv azon kifőltő szerencsében részesült, hogy az Főmagaasszign és Főtitkárul **Nagyker Soltörzsy Ker. János** ur Bibornok és Magyarország Heregprinszi 10 Kintőnének áldozarsága ötven éves ünnepeinek emlékére kegye engedelmével megjelentetett.

10 Kintőnének joltáltál áraképével és más képpel díszítve angolváson-díszkötésben ára 1 ujfrt.

Ugyanott kapható:

Az 1847/s-iki országgyűlési t.-cikkék.
Olcsó népkiadás. Ára 20 ujkr.

(130-11)

Az első magyar általános biztosító-társaság Pesten
közelebb megkezdte
a biztosítást az ember életére is;
ennél fogva elvállalja

I. A biztosított halála után fizetendő tőkek és nyugdíjak biztosítását (I. programum).
II. A biztosított életében fizetendő kifizázási tőkek, elhalasztott évjáradékok (nyugdíjak és közvetlen évjáradékok) biztosítását (II. programum).

Ily biztosítások iránti bevallásokat elfogad az **alolirt főügynökség**, továbbá **Fischer és Schopper** (palánk, tanodautca), **Schlesinger Henrik** (palánk, Széchenyitér) és **Tóth Sándor** (főváros, söháztuca).

hol a feleknek minden kérdésére teljes készséggel és ingyen nyújtatik felvilágosítás.
Bevallási minták az ügynökségek irodájában ingyen kaphatók.
Szegednek értelmes lakossága, mely ismeri az életbiztosítás üdvösségét és meggyőződhetik a hazai társaság díjának előnyössége és feltételeinek loyaltitása fölül, hiszik, hogy e téren is bizodalommal a részvételt forduland e hazai intézethez.

Szeged, 1860. évi augusztus hóban.

Az első magyar általános biztosító-társaság szegedi főügynöksége:
Zsótér Andor.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában.

Gábor ur sokat vesztett a kedves leányának meg-

leginkább Rózsának, az ő kedves leányának meg-

...a jobb világ